

BIBV 032 - Om Jephthæ Løfte

s. 1/2

Katalognummer: BIBV 032

Folketone til visen "Om Jephthæ løfte", *Bibelsk Viisebog*.

Melodihenvising hos Petter Dass: "Hvor elskelig siunis din Boliges etc."

Kilde: ikke oppgitt.

Sted: Hofterup, Skåne (Sverige)

Nedtegnet av: ikke oppgitt.

Nedtegners tittel/førstelinje:

1. "Jefta" / "Det hände sig Jefta, den väldige man"

2. "Jefta" / "Till Herren sade Jefta"

Andre opplysninger: To ulike varianter forekommer i trykte utgivelser, en i G-dur og en i D-dur.

Digitalisert note er skrevet etter variant 1 (G-dur).

Se original nedtegnelse:

1. Skånska Landsmålsföreningen (1889). *Teckningar och toner ur skånska allmogens lif*, Lund: C.W.K. Gleerups Förlag. (Tekst s. 51, note i bilag s. 4).

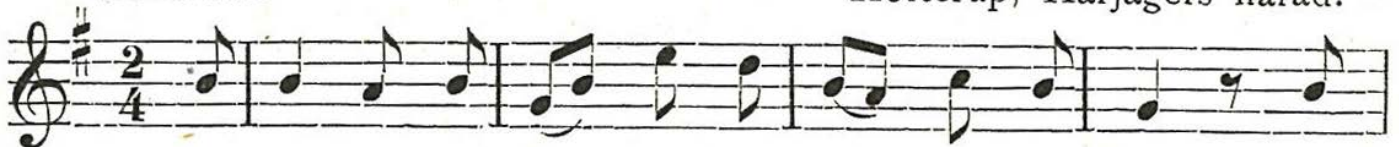
2. Svanfeldt, N. (1936). *Sång- och Visbok*, Stockholm: Aktiebolaget Seelig & C:o, s. 58-59.

1

8. Jefta.

Moderato.

Hofterup, Harjagers härad.

Det hän-de sig Jef - ta, den väl - di - ge man, Som
Han en gång drog bort ut - i främ - man - de land En

al - drig var vand till att sof - - va, Ja, när han drog
seger öf - ver Am - mon att vin - - na.

ut, Då gjor - de han Gud Ett löf - te, som

ej var att lof - - - va.

2

JEFTA.

En visa från Hofferup, Harjagers härad, ur »Teckningar och toner ur skånska allmogens liv» (Lund 1889). Dikten av den norske prästen Peter Dass (1647—1708).

Berättande.

2. Till Her-ren sa-de Jef-ta: "Så sant som jag får en se-ger ö-ver
Vad först ge-nom dör-ren till mö-tes mig går, det skall du ha till

Am-mon att vin-na, E-vad det då är, e-
of-fer att häm-ta.

vad namn det bär, det skall du ha till of-fer att häm-ta."

4. Jef-ta drog hem till sitt land igen.
Han var glad öfver hvad han vunnit.
Han tänkte sin dotter att däraf få gagn,
men det blef i sorgene bundit.
Ja, han var så glad
hvarendaste dag.
Men det blef i sorgene bundit.

5. Hon mötte sin fader med trummor och spel,
med hvarendaste dotter och piga,
Ej söner, ej döttrar där fanns mera till.
Hvad skulle nu fadern väl säga?
Ack dotter, ack mö,
Så skall du nu dö
uti din jungfruglädje.

6. »Ack, käraste dotter, hvi böjer du dig
till jorden med sorg och olycka?
Det ord, som utgånget, nu gäller det dig
Det vill jag inför Herren aldrig rygga.
Du var i mitt hus
mitt endaste ljus.
Gud nåde mig, nu får det slockna.»

4

9

14